

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/84/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6817200624
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6817200624.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a Mgr. Ivany Datlovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava v konaní právne zast. Advocate s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: E. T., nar. XX. E. XXXX, bytom U. XXXX/X, XXX XX M., vedenej pod sp. zn. EX 22390/16 súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý PhD., Exekútorový úrad Bratislava, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, na vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 251,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 5Er/66/2017-12 zo dňa 19. decembra 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Revúca č. k. 5Er/66/2017-12 zo dňa 19. decembra 2017 **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Revúca (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením č. k. 5Er/66/2017-12 zo dňa 19. decembra 2017 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený návrhom zo dňa 13. decembra 2016 navrhol vykonať exekúciu voči povinnej na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž zo dňa 29. marca 2016 sp. zn. SRSAspA 06480/15, ktorý zaväzoval povinnú k zaplateniu sumy 251,00 Eur s príslušenstvom. Dňa 25. januára 2017 doručil súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. exekučnému žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú odôvodnil návrhom oprávneného, pripojeným exekučným titulom a žiadal udeliť poverenie pre vymoženie istiny 251,00 Eur s príslušenstvom, ktoré v žiadosti bližšie nešpecifikoval. Exekučný súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, rozhodcovskú zmluvu a zmluvu o úvere, ich súlad, resp. rozpor so zákonom a dospel k záveru, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia nemožno vyhovieť. Medzi účastníkmi bola dňa 28. júla 2014 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“) a rozhodcovská zmluva (ďalej len „rozhodcovská zmluva“). Nakoľko povinná neplnila riadne a včas svoje povinnosti zo Zmluvy a bola v omeškaní so splácaním úveru, oprávnený podal v zmysle rozhodcovskej zmluvy na rozhodcovskom súde žalobu. Podľa exekučného súdu je nesporné, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, keďže napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy predvídané v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluvnými stranami sú dodávateľ, spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o., predmetom činnosti ktorého je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, a ktorý teda koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Exekučný súd mal za preukázané, že povinná má v danom vzťahu vzniknutého zo Zmluvy postavenie spotrebiteľa. Exekučný súd ďalej uviedol, že z obsahu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že by príslušný zamestnanec s odbornou starostlivosťou oprávneného najprv poučil povinnú a nechal jej priestor na rozhodnutie a slobodnú voľbu. Rozhodcovská zmluva bola navyše povinnej predložená súčasne (v ten istý deň) so zmluvou o úvere, a teda povinná mohla ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín, a že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy

je podmienkou poskytnutia peňažných prostriedkov zo strany veriteľa. Exekučný súd má za to, že všetky zmluvy, ktoré sú uzatvárané oprávneným so spotrebiteľmi v rovnaký deň, je nutné posudzovať vo vzájomnej súvislosti, pričom ich uzavretie je podmienkou poskytnutia úverov. Povinná bola nútená uzavrieť v súvislosti so Zmluvou i rozhodcovskú zmluvu, pričom táto povinnosť neumožňuje od danej rozhodcovskej zmluvy odstúpiť v primeranej lehote. Rozhodcovská zmluva bola medzi oprávneným a povinnou uzavretá v rovnaký deň ako Zmluva vo formulárovej podobe v predtlačí, ktorú predkladal oprávnený povinnnej. Nebola individuálne dojednaná, keďže povinná nemohla jej obsah ovplyvniť, dopĺňali sa do nej len identifikačné údaje povinnnej a číslo a dátum uzatvorenia Zmluvy. Podľa čl. II bod 2 rozhodcovskej zmluvy výber z alternatív riešenia sporu spočíval na žalobcovi a teda veriteľ (oprávnený) mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčil tak všeobecný súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Sám veriteľ (dodávateľ), ktorý zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe, jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená, a to rozhodcovskému súdu geograficky vzdialenému od bydliska povinnnej. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Vzhľadom na obsah § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je potrebné prijať záver, že neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. Na základe uvedených skutočností exekučný súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je v rozpore s vnútroštátnymi právnymi normami upravujúcimi režim spotrebiteľských zmlúv, keďže nebola individuálne dojednaná, jej ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda ide o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Rozhodcovskú zmluvu preto exekučný súd považoval za neplatný právny úkon. Exekučný titul, na základe ktorého mala byť vedená predmetná exekúcia, bol vydaný v rozpore so zákonom, keďže rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Ide o nulitný právny akt, čo znamená, že neexistuje vykonateľné rozhodnutie ako základný predpoklad pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd preto v zmysle § 44 ods. 3 Exekučného poriadku žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

2. Proti uzneseniu exekučného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený a žiadal, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 389 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa oprávneného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP a zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Oprávnený má za to, že exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZRK“). Exekučný súd podľa oprávneného na zistený skutkový stav aplikoval okrem ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku aj ustanovenie § 45 ZRK. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie z predložených dokladov (exekučný titul, žiadosť o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie) posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa podľa oprávneného obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 34 ZRK. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. Oprávnený je však toho názoru, že v rámci preskúmvania exekučného titulu po materiálnej stránke nemôže exekučný súd skúmať samotné rozhodcovské konanie, nakoľko samotné ustanovenie, o ktoré sa opiera exekučný súd v napadnutom uznesení, stanovuje podmienku na zastavenie exekúcie tak, že rozhodcovský rozsudok a nie rozhodcovské konanie zaväzuje k niečomu nedovolenému. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t. j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. Podľa oprávneného v prípade, ak súd na zistený skutkový stav veci aplikoval ustanovenie § 45 ods. 2 ZRK spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu, ukrátil tým strany exekučného konania o práva, ktoré im priznáva ZRK. Postupom exekučného súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 ZRK dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom ZRK. Oprávnený ďalej uvádza, že má za to, že exekučný súd nesprávne zistil skutkový stav veci, keď tvrdí, že zmluvnými stranami

nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka. Exekučný súd podľa oprávneného dostatočne nezisťoval túto skutočnosť a tak zaťažil konanie vadou nesprávne zisteného skutkového stavu. V zmysle článku 2 rozhodcovskej zmluvy je daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. Zmluvné strany sa v zmysle čl. 2 ods. 2 druhá veta rozhodcovskej zmluvy dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku rozhodcovskej zmluvy, t. j. povinnej nebola odňatá možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so Zmluvou na všeobecný súd. Vo veci námietky konajúceho súdu ohľadom znemožnenia voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred štátnym súdom v súvislosti s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, oprávnený poukázal na odôvodnenie zákonodarcu, v zmysle ktorého je cieľom tejto úpravy umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. V danej veci teda konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

3. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 (a contrario) CSP a uznesenie exekučného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie exekučného súdu výlučne z dôvodov uvedených v odvolaní pričom uvádza, že odvolanie oprávneného nekorešponduje s napadnutým uznesením, avšak pre úplnosť dodáva nasledovné:

6. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

7. Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dohodnuté.

10. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo

neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

12. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že napadnutým Uznesením Okresného súdu Revúca č. k. 5Er/66/2017-12 zo dňa 19. decembra 2017 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Podkladom na vykonanie exekúcie je Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, sp. zn. SRSAspA 06480/15 zo dňa 29. marca 2016, ktorý oprávnený predložil s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňa 12. septembra 2016 a vykonateľnosti dňa 02. novembra 2016, a ktorým bola povinná zaviazaná zaplatiť oprávnenému sumu 251,00 Eur s príslušenstvom. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd zistil, že oprávnený a povinná uzatvorili dňa 28. februára 2014 Zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený ako veriteľ poskytol povinnej ako dlžníkovi úver vo výške 300,00 Eur. V ten istý deň bola uzavretá rozhodcovská zmluva na samostatnej listine, ktorá v čl. I bod 1 a v čl. II. bod 1 obsahovala text, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 28. februára 2014, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stáлом rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Rozhodcovským súdom na účely tejto zmluvy sa rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava. Podľa čl. II bod 2 rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozväzujúcu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci výlučne z odvolacích dôvodov po preskúmaní uznesenia exekučného súdu, aplikujúc § 387 ods. 2 CSP, sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a konštatuje správnosť dôvodov, na podklade ktorých exekučný súd rozhodol a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva:

14. Po preskúmaní rozhodných skutočností zistených z predloženého spisu odvolací súd uvádza, že Zmluva, ktorú dňa 28. februára 2014 uzatvorili oprávnený ako veriteľ a povinná ako dlžník, a predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 300,00 Eur, je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V zmysle § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Je nepochybné, že v prejednávanej veci sa oprávnený v postavení veriteľa zaviazal poskytnúť povinnej (dlžníkovi) finančné prostriedky (formou úveru) za odplatu, pričom oprávnený je podnikateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 52 ods. 3 OZ sa takáto osoba považuje za dodávateľa. Povinná (dlžník) sa v predmetnej zmluve zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uzatvorenej zmluvy vyplýva, že povinná je v postavení spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 OZ.

15. Odvolací súd ďalej poukazuje na rozhodnutie, ku ktorému dospel Súdny dvor Európskej únie pri výklade Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“) vo veci C-40/08, a to: „Smernica Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý

rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offio nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.“

16. Odvolateľ sa dovoľával zrušenia napadnutého rozhodnutia aj z dôvodu, že došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu veci súdom prvej inštancie. Vo svojom odvolaní namietal, že „oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ust. § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné.“ Odvolací súd má za to, že oprávnený týmto svojim tvrdením len prezentuje obvyklý spôsob, akým uzatvára rozhodcovské zmluvy, resp. rozhodcovské doložky so svojimi klientmi. Toto tvrdenie však nekonkretizuje, akým spôsobom bola uzavretá rozhodcovská zmluva v prejednávanom prípade. Oprávnený tiež nenamietal, že by v prejednávanom prípade nebola uzavretá rozhodcovská zmluva.

17. Rozhodcovský rozsudok má podľa § 35 ZRK pre účastníkov účinky ako právoplatný rozsudok. Podľa ZRK to platí pre rozhodnutia vydané rozhodcovským súdom v konaní podľa ZRK. Rozhodcovskému súdu jeho kompetencia rozhodovať majetkové spory neplynie priamo zo zákona, ale rozhodcovský súd ju získa až na základe dohody medzi účastníkmi sporu v rozhodcovskej zmluve. Z tohto dôvodu je pre posúdenie, či súdu bol alebo nebol predložený exekučný titul, nevyhnutnou súčasťou prieskumu zisťovanie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy dohodnutej či už vo forme osobitnej zmluvy, alebo doložky k inej zmluve. Pokiaľ rozhodcovská zmluva trpí absolútnou neplatnosťou, ide o právny úkon, ktorý neexistuje a pokiaľ bol vydaný na základe takéhoto právneho úkonu rozhodcovský rozsudok, tento trpí neúčinnosťou, nakoľko rozhodcovskému súdu chýbala právomoc na vydanie rozhodnutia. Predmetná rozhodcovská zmluva vykazuje znaky neprijateľných podmienok a s poukazom na ustanovenia § 52 a nasl. OZ ju súd posúdil ako absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z textu rozhodcovskej zmluvy zo dňa 28. februára 2014 je zrejmé, že sa viaže priamo k Zmluve, ktorú uzatvorila povinná (dlžník) so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., Bratislava. Aj keď je rozhodcovská zmluva samostatnou zmluvou, podľa jej obsahu ju možno posúdiť ako podmienku Zmluvy z toho istého dňa, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Túto skutočnosť oprávnený ani nenamietal. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžr/136/2012 z 15. marca 2013, v ktorom vyslovil názor, že „nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej závisí“. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že so spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná. Skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorí súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy v ten istý deň ako Zmluva, ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dojednaná a svedčí o vôli povinnej pristúpiť na túto osobitú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nielen VOP, ale aj predformulárové znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Tomuto typu zmluvy nasvedčuje aj vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy v danej veci, ktoré má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú Zmluvu. Dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by povinnej boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť. Spornosť vo vyvážení vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva skutočnosť, že priamo v predtlačenej časti rozhodcovskej zmluvy je vopred určený jediný rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy bolo dlžníkovi - povinnej absolútne odňaté právo slobodnej voľby uplatnenia či bránenia svojho práva nielen

pred všeobecným súdom, ale aj právo slobodného výberu konkrétneho rozhodcu, či rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že množstvo exekučných vecí s obdobným skutkovým základom, kde rozhodcovské rozsudky ako exekučné tituly vykazujú značnú dávku podobností, naznačuje istú väzbu medzi rozhodcovskými spoločnosťami a jednou zo zmluvných strán (oprávneným), čo už samo osebe vedie k pochybnostiam o dostatočnom individuálnom prístupe k ochrane práv spotrebiteľa zo strany rozhodcov.

18. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku oprávneného týkajúcu sa nesprávnej aplikácie § 45 ZRK, keďže exekučný súd na prejednávajúcu vec neaplikoval uvedené ustanovenie a aplikovať ani nemohol, keďže od 01. januára 2015 je platná a účinná novela zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, vykonaná zákonom č. 336/2014 Z.z., ktorá zrušila ustanovenie § 45 tohto zákona.

19. Z uvedeného vyplýva, že odvolaniu z dôvodov v ňom uvedených nebolo možné vyhovieť. Odvolací súd preto s poukazom na § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

20. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).